

CARTA DOMINICAL

22 DE GENER DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

Maternitat (4) - Concebre i donar a llum la Paraula

L'experiència de ser mare conté una tal riquesa que ha servit al llarg de la història per a explicar misteris profunds. Ho podem verificar en la història de les religions i de la cultura en general (les cosmogonies, mites, etc.). Si perdéssim de vista la maternitat, ens veuríem privats d'una de les claus essencials que la humanitat ha utilitzat per a entendre's a si mateixa.

Aquest fet és especialment clar en l'àmbit de la nostra fe. La maternitat hi és sempre present a l'hora d'explicar el que creiem i vivim. No podia ser d'una altra manera.

Celebrar el "*Dia de la Paraula*" significa girar la mirada, una vegada més, amb la ment i el cor a la Bíblia, a la Sagrada Escripura, com a Paraula de Déu. Déu s'adreça a nosaltres dialogant, a través d'uns textos. Alguns d'aquests textos es proclamen en la Missa acompanyats per l'expressió "*Paraula de Déu!*", a la qual responem amb alegria "*Us lloem, Senyor!*"! Déu ens parla i nosaltres responem... també amb la vida.

Aquest fet admirable, el diàleg entre Déu i nosaltres, es verifica constantment en la nostra vida cristiana (tot acte evangelitzador, educació, catequesi, anunci, litúrgia, oració, meditació, etc.) i mereix ser ben entès. El genial intèrpret de la Bíblia en l'antiguitat (s. II), Orígenes, comentant el llibre de l'Èxode, explicava aquesta meravellosa comunicació de la Paraula de Déu en l'Escripura, mitjançant la imatge de la maternitat.

"No podràs oferir a Déu alguna cosa del teu pensament, o de la teva paraula, tret que abans hagi concebut en el teu cor l'Escripura; tret que hagi estat atent i hagi escoltat amb diligència, el teu or no pot ser provat, ni tampoc la teva plata; cal que siguin provats... Per tant, si has concebut en el teu cor l'Escripura, el teu or, és a dir, el teu

pensament, serà provat i la teva plata, que és la teva paraula, serà provada" (*Hom. Sobre Èxode, XIII,2*)

Com feu Maria, la Mare de Jesús, que va concebre en el seu si i en el seu cor la Paraula (el Verb de Déu) escoltant-la, així cadascú quan es troba davant l'Escripura: creu, obeeix i mira de respondre des del cor. La nostra oració (pensament, pregària, paraula), amb l'acte de fe, i amb tota la vida, forma part d'aquesta resposta. Una resposta que esdevé ofrena agraïda, lloança d'amor, valuosa com l'or i la plata. Només que aquesta ofrena valuosa ha de ser "provada" en el cor.

Per Orígenes, amb tota la tradició més antiga, escoltar la Paraula continguda en l'Escripura exigeix un autèntic acte virtuós, un exercici ascètic, fins al punt que, si algú pretengués entendre la Bíblia i no el realitzés, no entendria res, no copsaria el que el Senyor li vol dir. I la veritat és que, qui podrà copsar la paraula d'un amic si no és rebuda com a tal, si no existeix l'amistat?

Es veu que aquesta manera d'entendre la comunicació entre Déu i nosaltres a través de l'Escripura té grans conseqüències per a explicar, no sols la vida de fe, sinó també tota la tasca evangelitzadora. Transmetre la fe i educar-la mitjançant la paraula, el testimoniatge, l'acompanyament és facilitar que la Paraula sigui engendrada en l'altre, creixi i vegi la llum en una nova criatura. Una mare quan, educant, transmet la fe al fill segueix exercint de mare, en continuïtat amb el moment en què va donar a llum (potser amb un dolor semblant). Heus aquí la fecunditat de l'Església, que no s'està d'engendrar fills a imatge del seu Fill Jesucrist, la Paraula (el Verb) feta carn.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat